
B-KOMPLEX

ZPRAVODAJ STUDENTŮ BOTIČSKÉHO GYMNAZIA • 1-1976/77

Tak - a je tady. První číslo našeho B-KOMPLEXU. Jaké - to se pozná až o několik stránek dále. Snad alespoň takové, že otevřete i to druhé, pak další a další. Potom se na něj začnete třeba i tak trochu těšit a jeho čtení Vám přinese pár hezkých chviliek. A to je právě naším velkým přáním a zároveň i úkolem.

Od okamžiku, kdy jste si přečetli první řádky, jsme my - redakční rada - vystaveni Vaší nesmlouvavé kritice. Vezmeme si ji k svému rozjitřenému srdci a vynasnažíme se respektovat ji v rámci všech možných nemožností. Potom vyjde další číslo a objeví se znovu Vaše kritika, bez které by se náš zpravodaj ani neobešel. A když kromě ní pocítíme i něco radosti, kterou Vám B-KOMPLEX přinesl, uvěříme, že naše práce nebyla a není zbytečná.

Zatím Vám, milí čtenáři, přejeme příjemné počtení. Prosíme Vás, abyste s námi měli trpělivost a sami přispívali svými nápady, které nám jistě pomohou vyřešit problémy, které před námi vyvstaly během přípravy tohoto čísla. Radost z hezkého zpravodaje bude odměnou nám všem.

A potom nám už nezbude nic jiného, než se těšit na číslo druhé, třetí, další a další . . .

Vaše
REDAKČNÍ RADA

I NSPIRACE

Zastav se. Poslouchej. Teď, právě v tomhle okamžiku přichází. Nejdříve ji zaslechneš šelestit z nesmírné dálky. Má mlhavé obrysy, chvílemi ti mizí a pak se zase objevuje, zase mizí a zas se objevuje. Přichází potichu, po špičkách. Houpavým krokem, s rozpačitým úsměvem na rtech. Má chladné ruce pozornosti, které ti položí na čelo, posadí se ti na rameno, pořád se usmívá, laškovně se usmívá a šeptá. Šeptá ti do ouška; nelze ji přeslechnout, musíš usednout a psát, co ti svým svůdným smíchem šeptá. Trvá to jen chvíličku. Studené ruce z čela zmizí jak záchvěv vánku, hlas doznívá, cosi lehoučkého jak prírko ti seskočí s ramene a po špičkách, lehoučce odskáče do dálky. Ještě se několikrát ukloní, ještě se několikrát otočí, ještě párkrát zaslechneš zvonivý smích, který v ozvěně doznívá; a pak je pryč. Zůstalo po ní na papíře jen pár vět napsaných tvou rukou. A pak ještě tvůj údiv. Víš, že tu někde byla. Ještě na studeném čele cítíš její dotyk, ale ona samotná, lehounká, nadzemská, mizivá, se už dávno rozplynula. A tobě nezbyvá než čekat, až se znovu z chomáče nejasné mlhy vyloupne a přicupitá k tobě. Bez ní jsi bezmocný. Bez ní jsou tužka a papír mrtvým tělem, které už dávno nedýchá. Bez ní jsi troska bez jiskry a bez ohně, bez myšlenky, bez nápadu. Nelze ji přivolat, nelze ji nalákat, můžeš jen čekat a doufat, že se zas z nejasné mlhy vyloupne a přicupitá k tobě.

J. Rostová

MOZART O PÁTĚ

Hynek Pekárek

Divertimento D-dur,
tuhle tu skladbu napsal Mozart,
když mu bylo 17 let.

Dnes je tu místo pomínku
na společném hrobě
a vyvází i obelisk.
Svět se chová černě
ke svým géníům.
Je to něco,

co
už jsme dávno věděli.

Na co jsi myslel, Amadé,
když jsi psal své Divertimento ?
Tvoje duše v D-dur
sedí na špičce mého pera,
nechtěl bych jí ublížit
- bojím se, že odlétne.
Ty víš,
že dřívě všeho,
ulétne štěstí, a
a nedá pokoj,
dokud k obědu nezasedneš s čeledí.
Pak se dozvídáme něco,

co
už jsme dávno věděli.

I když jsi toho byl plný,
tvořil jsi dál.
Dalo by se říci,
naplňoval jsi ten hořký svět,
stojící k tobě zády.
Rozdával jsi

každou notou
své srdce.

Takový jsi byl.
Můj. Náš. Mozart.
Smršť tvých not
z koncertu páté
toulá se po krajích.
- klaní se koruny stromů
koruny ráků
padají.

Praha, duben 1789. Tatáž Praha, která bouřlivě přijala Figara a s dojetím Dona Giovanniho, opět krátce hostí jejich tvůrce - Wolfganga Amadea Mozarta. Zklamaného neúspěchem ve Vídni, zdrceného smrtí své malé dceřry Terezky. Nepochopený Maestro zas hledá porozumnění u svých českých přátel. Vrací se k nim do konce svého života. A oni se dodnes vracejí k jeho nesmrtelnému dflu. V. Hakenová

Chcete strávit příjemný večer? Chcete se dobře bavit? Pak vyhledejte dům s adresou Malostranské náměstí 9. Pro ty, kteří nevědí, kde tento dům je, uvádím osvědčenou pomůcku. Umělecké studio mladých - RUBÍN - sídílí vedle známé restaurace U Glaubiců. Sejděte křivolakým schodištěm do sklepní místnosti, usedněte a dívejte se. Budete příjemně překvapeni. V RUBÍNU totiž vystupuje naše nejméně známější avantgardní divadelní scéna - Divadlo na okraji. Název naprosto nenaznačuje, že by tento divadelní ansámbl tvořil jakousi periférii dramatické tvorby a levného umění. Právě naopak. Viděl jsem mnoho představení zvučných jmen, která se hrála v okázalém lesku kamenného divadla s bohatou výpravou a nákladnými kostýmy. A přesto vyzněla jaksi naprázdno. V RUBÍNU tomu tak není. Každé slovo, každý pohyb herce má své opodstatnění, své místo, každá rekvizita ožívá v ruce herce do stále nových podob.

Dramatizace povídky ruského autora M. S. Leskova /1831-1895/ - "Labuť, která škrtí" aneb "Lady Macbeth Mcenského újezdu" - dokazuje všechny kvality Divadla na okraji. Ještě před začátkem hry jste překvapeni. Jeviště zmizí a uprostřed místnosti mezi diváky - jakoby v aréně - stojí jednoduchá trubková konstrukce. V tomto jediném ohraničeném prostoru sedí na zemi herečka. A už tu jsou ostatní herci. Není jich mnoho, jen tři. Hrají přímo před vámi, pohybují se ve vaší blízkosti; máte dojem, že jste přímo vtaženi do děje.

Příběh kupcové Kateřiny Lvovny Izmajlové se rozvíjí rychle a překvapivě. Je to příběh velkých tužeb, vražd a lásky. A je to láska, která dva milence - kupcovou a kupeckého pomocníka - přivádí na cestu zločinu. Zabíjí tchána Kateřiny Lvovny, který odhalil jejich vnitřní vztahy, zabíjí i manželka - a jediného dědice jeho majetku. Zdá se, že ve štěstí jim nebude už nic bránit. Uprostřed svatby jsou však oba zatčeni a odsouzeni k nuceným pracím na Sibiři. Milenec kupcovou zradí a ta ztrácí smysl života, není už pro koho žít. Volí smrt ve vodách řeky.

Přesvědčivé herectví všech členů sboru vyznívá v každé scéně. Ale není to divadlo, jaké známe. Trubková konstrukce představuje vše - tržiště, dům, řeku, hřbitov. Herci po ní šplhají v rytmu bubínku. Dvě hlavní postavy se pohybují stále v centru své role. Ne však další tři herci. Stávají se lidem na tržišti, soudem a odsouzcenci. Výborně je udělána scéna - zavraždění tchána. Tchána představují dva herci - muž a žena. Žena sedí mužovi na ramenou, oba mají přes sebe dlouhý plášť, takže je vidět jen hlava ženy. Přesro oba říkají slova stejné role. Vzniká krásné hlasové dívo. Využití rekvizit je všestranné - dlouhý plášť za chvíli poslouží jako symbol vlnící se řeky. Zvláště sugestivní jsou scény z prostředí Sibiře. Každý herec je připoután provazem k přičce trubkové konstrukce, okolo níž beznadějně krouží jako životem. Den končí, herci uléhají. Pojednou zazní sytý hlas z trubky: "Vstávejte, holoto, táhneme dál." Herci vstávají, uzavírají se ke konstrukci a nekonečně krouží kolem ní. Sugestivněji nemohli vyjádřit bezútěšnost a stereotyp života, života carského Ruska.

Divadlo na okraji se dalo vlastní cestou. Není to cesta lehká, ale divadlo určitě dosáhlo jednoho - nezůstalo na okraji a svým hledáním postoupilo velký krok dopředu. - Kamenná divadla, třeste se!

AKCE NAŠÍ ZO SSM

Naše organizace vykazovala už v 1. ročníku velmi pestrou činnost. V plánu na druhý rok naší činnosti jsme se kromě pracovních akcí zaměřili speciálně na obohacení a rozšíření kolektivní kulturní činnosti. Do této oblasti spadá i návštěva kulturních zařízení. Dne 2. března t.r. navštívili členové naší organizace při stoprocentní účasti výstavu užitého umění v Mánesově galerii na Gottwaldově náměstí. Měli jsme možnost zhlédnout velké množství různorodých a zajímavých exponátů - od dřevěných hraček přes umělecké fotografie, plakáty, obaly knih, barbotisky, keramiku, sklo a návrhy oděvů až po modely moderních strojů a budov. - Studenti strávili na výstavě čas podle specifických zájmů o ten který objekt. Názory na kvalitu výstavy se různily, avšak každý uznal, že rozhodně stála za vidění.

Kateřina Knoblochová
předsedkyně ZO SSM 2.a

PŘÁTELE LITERATURY, POZOR!

Na naší škole se právě znovuzakládá kroužek Přátel literatury. Do jeho činnosti spadá především příprava na získání čtenářských odznaků SSM, dále besedy, večery poezie, literární včáháky a výlety, literární a hudební pořady a další zajímavé akce. Členové se postupně seznámí s významnými díly našich i sovětských autorů a dosažené znalosti uplatní při závěrečných pohovorech a besedách.

Aktivní práce v kroužku Přátel literatury je rovněž považována za účast v politickém vzdělávání Socialistického svazu mládeže.

Členy kroužku se mohou stát jak členové, tak i nečlenové SSM.

Vy, kteří máte o práci v kroužku Přátel literatury opravdový zájem, se můžete podrobně informovat u s. Veroniky Hakenové z 2.a.

Tato činnost, jestliže se pro ni rozhodnete, Vám jistě přinese mnoho hezkých zážitků a poznatků.

Na Vaši spolupráci se těší

KROUŽEK PŘÁTEL LITERATURY

BRIGÁDY NA ZVELEBENÍ PRAHY

Všichni svazáci naší školy se aktivně zapojili do hnutí Mládež Prahy 6. pětiletce. Dali si vlastní kvalitní závazky, mezi nimiž zaujímají přední místo neplacené brigády na zvelebení našeho hlavního města. Mezi tyto brigádnické práce patří hlavně úprava areálu Dvořákova muzea a úklidové práce na Folimance.

Svazáci i ostatní žáci některých tříd naší školy se zúčastnili 2. dubna --- v rámci národní směny --- brigády na Folimance. Se zřetelem k špatnému počasí jsme pracovali v areálu Slávie. Budova bude už v brzké době otevřena pro veřejnost, ale ještě nešla čtené známky právě dostavěného díla. Úkolem žáků naší školy bylo uklidit, umýt a připravit k užívání hlediště hlavní haly. Práce bylo hodně, ale žáci se jí zhostili s velkým elánem. Zvláště děvčata pod vedením soudružek profesoček Benešové, Dvorské a Zemkové pracovala velmi horlivě a dobře.

Žáci ostatních tříd pracovali v Botanické zahradě nebo ve škole pomáhali při úpravě hřiště a kabinetů. Někteří vyráběli mávátka pro prvomájový průvod, celoškolní výbor SSM pracoval na úklidu klubovny.

Všem, kteří odvedli kus poctivé práce, děkujeme!

-kk-

namátkově zjištění názorů žáků naší školy na nové šatny zavedené oheňdy tamtéž

Zájem o nedávno instalované šatny je nebývalý. Každý se v nich svléká. Proto jsme namátkovými rozhovory zjišťovali obecný názor na ně. Nakladli jsme na každého náhodně vybraného žáka čtyři aktuální otázky:

1. Co soudíš o nových šatnách ?
2. Co by se na nich dalo zlepšit ?
3. Myslíš, že tyto šatny zaručují bezpečnost ?
4. Co soudíš o hanebném poškození šatny l.a ?

První dotazovaná, původem z l.c, uvádí:

1. "V šatnách je neporádek."
2. Zlepšila by především barvu šten: "Představuji si je žluté se zelenými kytičkama."
3. Žačka soudí, že šatny zdaleka nejsou bezpečné. Vyjádřila to slovy: "Měly by být s kulatými rohy, aby děti nepadaly při zakopávání na ostré hrany."
4. Neví nic, nevěštila si.

Ve snaze dostat se na kořan věci zeptali jsme se šatnářky z l.a. Mluvila v obecných pojmech. Šatna se jí nelíbí, zdá se jí příliš malá; zřejmě by chtěla šatnami zaplnit celou školu. Na otázku č. 4 kupodivu odpověděla, že - ač šatnářka - nic neví a ničehož nepozoruje.

Další žák ze 3.a je šatnami plně spokojen a považuje je za zcela bezpečné. Vylapil by pouze jejich vnitřní výzdobu; jako zvlášť vhodné navrhuje monumentální obrazy. Jako jediný dotazovaný žák si všiml vandalismu žáků l.a a rozhořčeně je odsoudil.

Žák J.Pfl. ze 4.b soudí, že šatny jsou užitečné. Bezpečné se mu zdají však jen tehdy, je-li uvnitř pevně uzamčen. Vyjádřil však extrémní návrh, že by kolem šaten neměla být škola. Tento nápad jsme mu rozmluvili. Do školy chodíme rádi.

Z názorů dalšího dotazovaného - žáka l.b - vyjímáme: "Šatny jsou velmi komfortní a myslím, že to snad bude."

Poslední z dotazovaných, opět žák z l.a, řekl, že jsou šatny velmi pěkné. Proto nás tím více udivilo, že přehlédl barbarství svých spolužáků. Z jeho odpovědi na 4. otázku citujeme:

Dotaz: "Co si myslíš o zničení dveří vaší šatny ?"

Odpověď: "Nemyslím si nic."

Dotaz: "Jak to ?"

Odpověď: "Nemám na to žádný názor."

Dotaz: "Ani nevíš, kdo to udělal?"

Odpověď: "Nevím nic."

Dotaz: "Jak je to možné?"

Odpověď: "Je to možné. Všechno je možné."

Jak je vidět, s takovou nehoráznou nevěšimavostí a ignorancí našich žáků budeme muset rázně skoncovat.

Rovněž bychom chtěli pořídit žáky, kteří se nechali strhnout špatným příkladem, aby okamžitě přestali olupovat šatny. Byli bychom pak nuceni zapřádat s nimi dlouhá, trapná interview a poté je s plným jménem zveřejňovat.

Z ČERNÉ KRONIKY

J. Sádlo - T. Zidek

• • • • •

- Neočistili si obuv. Dne 31. 3. si žáci J.B., St.Kř., Št.Hl. a R.Ř., všedě do školy, opět neočistili obuv. Tato opakovaná nešetrnost k zaměstnancům školy je tím odsouzenihodnější, že se pravidelně opakuje již po 19 let existence školy.
- Co je polekalo ? Žáci 1.ročníku obtěžovali dne 1. 4., že prý v márnici straší. Událost zatím nebyla plně vyšetřena.
- Nehoda. Na závažnou závadu ve 4.a přišli včera žáci P.Šn. a D.Z. Rouru ústředního topení, zauzlenou prudkými změnami teploty, se podařilo rozvázat až v pozdních večerních hodinách. Avšak dítě zalknuté !
- Pohroma. Hejno sardelí napadlo dne 30. 3. během dopoledního vyučování třídu 3.b. Nedalo se nic dělat.
- Zduřelá sliznice. Dne 29. 3. po dobu výuky nehorázně kýchal mladistvý J.S. ze 3.b. Tím nejen narušoval výklad, ale také průběžně děsil vyučující. Fachatel projevil pozdní lítost.
- Výdrž do finišu. Do ochraptění hulákal dne 5. 4. na chodbě v 2. poschodí žák J.M.; pomoc však přišla pozdě.

TEST pro všímavé žáky

1. Profesor fyziky se jmenuje:
a/ Holman, b/ Šaffík, c/ Lacinová
2. Naše škola je:
a/ v Praze 1, b/ v Praze 2,
c/ v Botičské ulici
3. Marek je:
a/ malajský pohlavár, b/ leštidlo
na parkety, c/ Jan
4. Krmítko na školníkově okně je:
a/ pro špačky, b/ pro kočku,
c/ pro ozdoby
5. Výtah v naší škole:
a/ jezdí, b/ nejezdí, c/ jezdí
jen do 1. patra

6. Zvonek do sborovny je:
a/ vpravo od dveří, b/ vlevo od
dveří, c/ nezvoní
  7. Elektrických zásuvek v učebně
biologie je:
a/ 17, b/ 18, c/ 6
  8. V učebně biologie probíjejí:
a/ klavír (220 V), b/ nástěnky
(50 V), c/ akvárium (24 V)
- Ř e š e n í
- 1a, 2c, 3c, 4c, 5 je nutno ověřit,
ale zřejmě b, 6a, c, 7b.
  - 8 samozřejmě není žádná odpověď;
správná učebna biologie je vždy
v naprostém pořádku.

J. Sádlo - T. Zidek

HRÁTKY S ŽERTEM .....

... proto si oba milenci umluvili vzájemnou sebevraždu.

- Další Šaldovo dílo bylo např. Dítě.

- To umí běžně i lidi.

- Plyn se rozepnul.

- Potom došlo k námořní bouři a ta loď zahnila.

- Prosím vás, zvykněte si psát jiným světovým směrem.

- A vždycky vás vidím, zrovna když tady nejste.

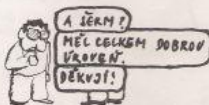
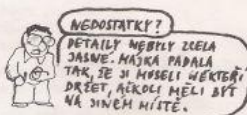
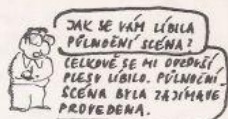
- Tam, kde je hodně peří, to se jmenuje peřina.

- Pokud nějaké uvidíte, tak se na ně podívejte.

- A zde vidíte originály, které se ztratily.

- Kdy se doma naučíte číst? Vždyť vy neumíte psát tiskací číslice.

PŮLNOČNÍ SCÉNA

Na přípravě tohoto čísla se podíleli:

Richard Bukáček, Jaroslav Flégr, Zuzana Fleissigová, Veronika I. Ikenová, Petr Hendrych, Rudolf Hoffmann, Petr Hošťálek, Josef Kačírek, Petra Kanaková, Ladislav Kindl, Kateřina Knoblochová, Jakub Korčák, Jitka Kuklíková, Petr Mečtář, Hynek Pekárek, Miroslav Pokorný, Jana Rostová, Jiří Sádlo, Lenka Škopoková, Kateřina Tobolková, Tomáš Zidek

B - KOMPLEX ● ZPRAVODAJ STUDENTŮ BOTIČSKÉHO GYMNAZIA

Vydává ČSO SSM Gymnázia v Praze 1 - Vyšehrad, Botičská 1

Řídí redakční rada: V. Hakenová /předsedkyně/, P. Hošťálek, L. Kindl, K. Knoblochová, J. Kuklíková, P. Mečtář, H. Pekárek, J. Rostová, J. Sádlo, T. Zidek

Předáno do tisku dne 12. května 1977. Vytisklo středisko ČTK-REPRO.